

Támadás egy anarchista mozgalmár ellen

—
Attack against an anarchist militant

NEITHER ZELENSKI NOR PUTIN

Lukáš Borl: Nem lehet megfélemlíteni

—
Lukáš Borl: I will not be intimidated

Kiadja: / Published by
Barikád Kollektíva & Részeg Hajó

2025

Támadás egy anarchista mozgalom ellen

2025. február elején támadás érte egy anarchista elvtársunkat, ami mellett nem tudunk és nem is akarunk szó nélkül elmenni. Lukáš Borl¹ azért támadta meg egy antifasiszta aktivista, mert az úgynevezett orosz-ukrán háború kapcsán következetesen internacionalista állásponton van, elutasít mindenfajta militarizmust, így – a magát anarchistának mondó csehországi milió egy részétől eltérően – nem hajlandó támogatni Ukrajna védelmét sem. Alább magyarul is közzétesszük Lukášnak az esetről írt beszámolóját.

Mindenekelőtt szolidaritásunkat fejezzük ki a megtámadott anarchista elvtársunkkal! Elítéljük és teljességgel elfogadhatatlannak tartjuk azt, ami történt – ugyanakkor nem csodálkozunk. Mi is tapasztaljuk, hogy vannak olyan munkásmozgalmi csoportok, amelyek saját létezésüket igazolandó olyannyira előtérbe helyezik a mindenáron való cselekvést, az „akciót”, hogy azért képesek sutba dobni korábban hevesen hangoztatott elveiket és felsorakozni valamely burzsoá frakció oldalán, mert így végre „csinálhatnak” valamit.

Azonban tetszik vagy sem, a kommunizmus csak a proletariátus internacionalista és államellenes harcából nőhet ki, következésképp soha semmilyen körülmények között nem igazolható egy nemzetállam védelme, hadseregének bármiféle támogatása. Azok, akik mégis így tesznek, tulajdonképpen a proletárok tökések háborúban való lemészárlásához járulnak hozzá. Ne fedjük, hogy mindkét szemben álló hadseregben számos olyan ember harcol és esik el, akit nem saját (bármiféle) meggyőződése vezetett a frontra, hanem az állami szervek által alkalmazott kényszerítés, zsarolás, erőszak. Az államok a maguk szuverenitását nem csak a másik állammal szemben védik, hanem állampolgáraik személyes autonómiájával szemben is. Az egyes egyén élete és halála az állam kezében van. Főleg, ha ez az egyén egy tulajdon nélküli bérmunkás, akinek nincsenek sem politikai összeköttetései, sem kellő pénze, hogy ezek latba vetésével kerülje el a mézárszékre küldést. Aki valamely állam mellé áll, az egyúttal azt is támogatja, hogy ez az állam szabadon csináljon eszközt – akár golyófogót – az eleven egyénből. Hogy ez mennyire tekinthető anarchizmusnak, azt ítélje meg az olvasó.

2025.04.15.

Barikád Kollektíva és Részeg Hajó²

1 <https://lukasborl.noblogs.org/>

2 <http://barricade.epizy.com/>
<https://reszeghajo.hu/>

Nem lehet megfélemlíteni

A múltban részletes elemzést tettem közzé arról, hogy egyes személyek és csoportok hogyan próbálnak elszigetelni engem, hogyan támadják a magánéletemet, hogyan fenyegetik a biztonságomat és hogyan szabotálják azt az antimilitarista tevékenységet, melyet én is folytatok. Az egyik példaként azt írtam le, hogy a Trhlina infoshop és az Anarchistická federace (Anarchista Föderáció) egyik tagja azt mondta egy barátomnak, hogy ki vagyok téve a militáns antifasiszták heves reakciójának. Más szóval, egy személy a Trhlinából és az Anarchista Föderációból megfenyegetett. Akkor még nem volt világos, hogy a fenyegetés valóra válik-e. Most már az. 2025. február 8-án, szombaton, a prágai Club 007-ben egy ilyen militáns antifasiszta fizikailag bántalmazott.

Mi történt?

A támadó megvárta, amíg a barátaim többsége elhagyja a klubot, követett a mosdóba, ahol többször arcon ütött. Nem, nem vagyok meglepve, hogy ilyen alattomos módszert választott. Annyi áskálódást láttam már a haverjaitól, hogy most már csak aljasságot, gátlástalanságot és képmutatást várok tőlük.

Mielőtt „Hős úr” fizikailag bántalmazott volna, ő is megpróbálta nekem néhány szóban „elmagyarázni”, hogy ne ágáljak Ukrajna védelme ellen. Esélyt sem adott arra, hogy kifejtsem érveimet, hogy miért nem támogatom Ukrajna védelmét, miért nem támogatom Oroszország védelmét, Csehország védelmét vagy bármely más állam védelmét. Anarchista vagyok, ezért valamennyi állam ellen harcolok. A fasiszta államok ellen, de éppígy a demokratikus, sztálinista, monarchista stb. államok ellen is.

Ahelyett, hogy Ukrajnát – vagyis egy adott államot és annak rendszerét – védelmezném, inkább az ukrán területen élő munkásosztályt támogatom és védelmezem, mert egyrészt jelenleg Putyin inváziója megszárolja le, másrészt ki van téve az ukrán kormány üldöztetésének és elnyomásának, valamint az ukrán kapitalisták súlyos kizsákmányolásának.

Azt hiszem, ilyesmit amúgy is értelmetlen lenne elmagyarázni annak, aki megtámadott. Kétlem, hogy megértené a lényegét. Nem ez volt az első alkalom, hogy megmutatta nekem, erős hajlam van benne a durva macsó pózolásra, de híján van a komoly politikai elemzésnek.

Nem hallgathatok

Fontosnak tartom, hogy nyíltan beszéljünk erről az esetről a nyilvánosságban. Ez konkrét példája azon emberek képmutatásának, akik az interneten olyan nyilatkozatokat terjesztenek, amelyekben ártatlan áldozatoknak állítják be magukat, akiket bántanak, miközben a valóságban az anarchista milliók belüli ellenfeleik elleni agresszióra uszítanak és támogatják azt.

Nem titkolom, hogy megrázott ez az eset. Tényleg sok frusztrációt, dühöt és egyfajta tehetetlenséget éreztem, de hamar feldolgoztam ezeket az erőteljes érzelmeket. Köszönhetően többek között azoknak az embereknek, akik kiálltak mellettem, megadták a szükséges érzelmi támogatást és megnyugtattak, hogy nem vagyok egyedül ebben a helyzetben.

Bár tudom, hogy vannak jogos indokok az erőszak alkalmazására bizonyos emberekkel szemben, most nincs kedvem megtorolni. Csak hát, ahogy egy sarokba szorított állat is képes nagyot harapni, hogy kikerüljön a veszélyből, úgy gondolom, én is hasonlóan cselekednék egy hasonló helyzetben. Nem vagyok pacifista, és tudom, hogy vannak olyan helyzetek, amikor a puszta kezünk nem elég a védekezéshez. Bárki, aki a jövőben újra megpróbál megtámadni engem és/vagy a barátaimat, legyen ezzel tisztában.

A monoklim és az arcomon érzett fájdalom idővel biztosan elmúlik, de az a szándékom, hogy háborúellenes tevékenységeket támogassak, megmarad. Ebben biztos vagyok. Bárki is támadott meg, lehet, hogy ezt nem látja be, ezért fontos, hogy ő és a macsó bandája elolvassa ezt: **Engem nem lehet megfélemlíteni! Ami aznap este történt, csak arra ösztönöz, hogy folytassam azt az utat, amelyen elindultam.**

Azoknak, akik szintén ezt az utat akarják követni, ajánlom, hogy támogassák az Antimilitarista Kezdeményezés (AMI)³ által a dezertőrök és háborús menekültek számára szervezett adománygyűjtést.

Ajánlom továbbá a Voices from Ukraine című kiadvány beszerzését. Ezekben a kiadványokban a harkivi anarchista kollektíva, az Asszambleja⁴ olyan forradalmárok álláspontját mutatja be, akik olyan helyen élnek, ahol háború dúl.

2025. 02. 10.

Lukáš Borl

3 <https://antimilitarismus.noblogs.org/>

4 <https://assembly.org.ua/>

Attack against an anarchist militant

In February 2025, an anarchist comrade became the target of an attack – and we neither can nor want to accept this fact silently. Lukáš Borl⁵ was attacked by an antifascist activist because Lukáš stands on a consequent internationalist position with respect to the so-called Russian-Ukrainian war, rejecting any sort of militarism, hence refusing – unlike some of those who participate in the self-proclaimed anarchist milieu in the Czech Republic – to support the defence of Ukraine. We publish below the account of what happened written by Lukáš.

First of all, we express our solidarity with the attacked anarchist comrade! We condemn what happened and consider it absolutely unacceptable – nevertheless, we are not surprised. We also perceive the fact that there are groups within the workers' movement which – trying to justify their existence – push the 'action' to the forefront at all costs, even if it means to cast away the principles which they used to proclaim eagerly, and to take the side of one faction of the bourgeoisie in order to have the long-awaited possibility to 'do something'.

However, whether one likes it or not, communism can only arise from the internationalist and anti-statist struggle of the proletariat, therefore the defence of a nation-state and any kind of support for its army cannot be justified, regardless of the circumstances. Those who do that anyway, in fact contribute to the slaughter of proletarians in capitalist wars. Let us not forget that among those who fight and die in both confronting armies, there are a lot of people who have been driven to the front not by their own conviction (whatever it might be) but by the coercion, blackmailing and violence exercised by state organs. The states defend their sovereignty not only in front of the other state but also in front of their citizens' personal autonomy. The life and death of the individual is in the hands of the state. Especially if this individual is a wage worker without property, who has neither political liaisons nor enough money to be used to avoid being sent to the butchery. Taking the side of a state means also supporting the state in its effort to turn the living individual into a tool, even into cannon fodder. We leave it to the reader to decide whether this attitude can be considered anarchism.

2025.04.15.

Barricade Collective and Drunken Boat⁶

⁵ <https://lukasborl.noblogs.org/>

⁶ <http://barricade.epizy.com/>
<https://reszeghajo.hu/>

I will not be intimidated

In the past, I have published an extensive analysis of how specific individuals and groups try to isolate me, attack my private life, they're threatening my safety and sabotage the Anti-militarist activities I engage in. One of the examples given was a description of how a member of the Trhlina infoshop and the Anarchistická federace (Anarchist federation) told a friend of mine that I was at risk of a strong reaction from militant anti-fascists. In other words, the person from Trhlina and the Anarchistická federace was threatening me. At that time it was not yet clear whether the threat would come true. Now it is clear. On Saturday, February 8, 2025, I was physically attacked by one such militant anti-fascist in Prague's Club 007.

What happened?

The attacker waited until most of my friends had left the club, followed me into the toilets, where he punched me several times in the face. No, I'm not surprised he chose such an insidious method. I've seen so much scheming from his cronies that I expect nothing but meanness, unscrupulousness and hypocrisy from them now.

Before "Mr. Hero" physically attacked, he also tried to "explain" to me in a few words that I should not oppose the defense of Ukraine. He did not give me any chance to express my arguments as to why I do not support the defence of Ukraine or the defence of Russia, the defence of the Czech Republic or the defence of any other state. I am an anarchist, therefore I fight against all states. Against fascist states, as well as democratic, stalinist, monarchist...

Instead of defending Ukraine – that is, a particular state and its regime – I prefer to support and defend the working class living on Ukrainian territory, because on the one hand it is now being massacred by Putin's invasion, on the other hand it is being subjected to persecution and repression by the Ukrainian government, as well as to severe exploitation by Ukrainian capitalists.

I think explaining something like that to the person who attacked me would be pointless anyway. I doubt he would understand the basic gist of it. It wasn't the first time he's shown me that he has a strong penchant for harsh macho posturing but lacks serious political analysis.

I can't keep quiet

I think it's important to talk openly about this incident in public. It is a concrete example of the hypocrisy of those who spread statements on the Internet in which they style themselves as innocent victims who are being harmed, while in reality they are inciting and supporting aggression against opponents from the anarchist milieu.

I won't hide the fact that I was shaken by this incident. I really felt a lot of frustration, anger and a sense of helplessness. But I soon processed these strong emotions. Thanks, among other things, to the people who stood up for me, gave me the emotional support I needed and reassurance that I was not alone in this.

Even though I know there are legitimate reasons to use violence against some people, I don't feel like retaliating right now. It's just that, just as a cornered animal can bite hard to get out of danger, I suppose I might act the same way in a similar situation. I'm not a pacifist, and I know there are times when one's bare hands are not enough to defend oneself. Anyone who attempts to attack me and/or my friends again in the future should be aware of this.

My black eye and the pain in my face will certainly fade with time, but my willingness to support anti-war activities will remain. I'm sure of it. Whoever attacked me may not realize it, which is why it's important for him and his macho crew to read this: **I will not be intimidated! What happened that night only makes me want to continue on the path I've set out on.**

For those who also want to follow this path, I would like to recommend supporting the fundraising for deserters and war refugees organized by the Anti-Militarist Initiative (AMI).⁷

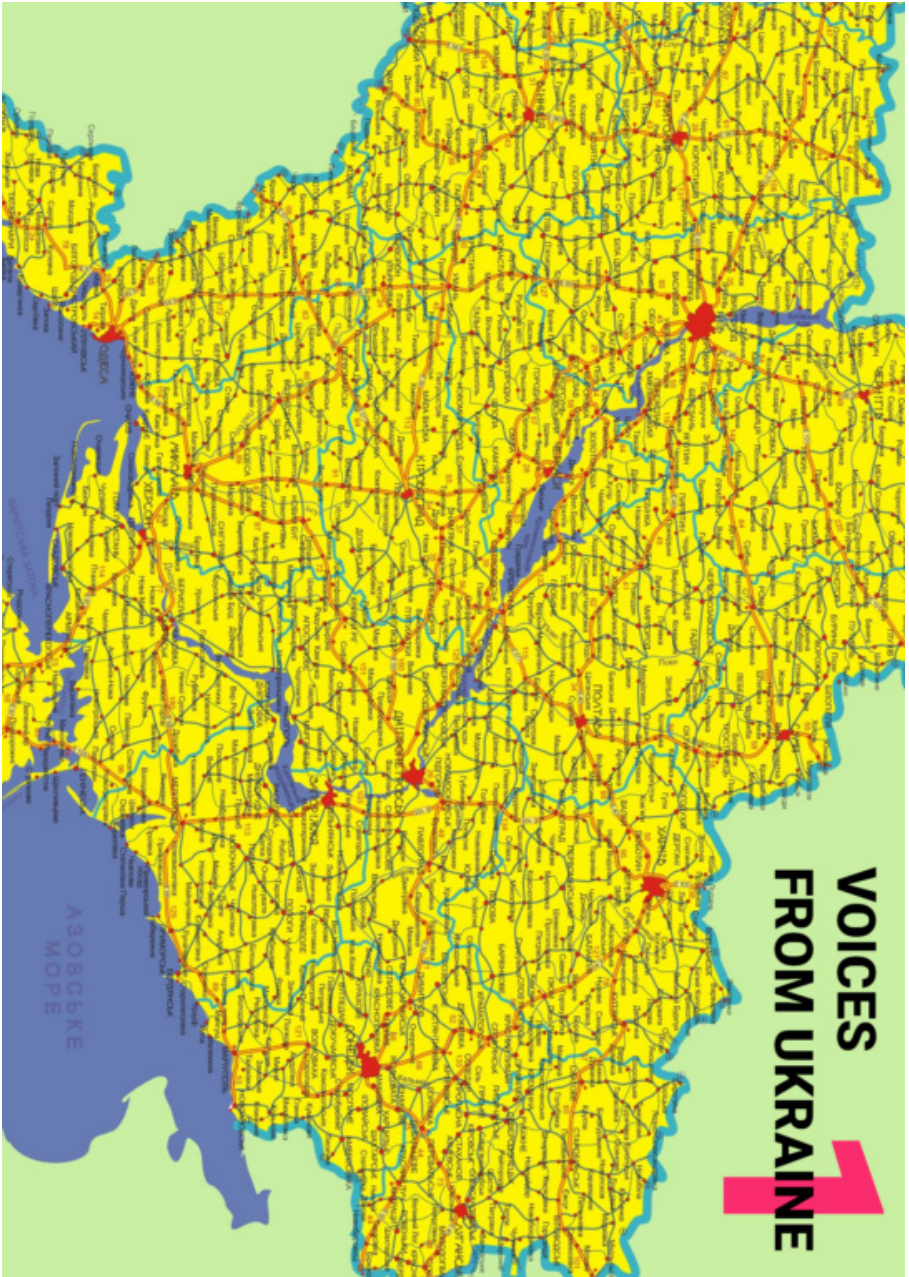
I also recommend getting the publication Voices from Ukraine. In these publications, the anarchist collective Assemble⁸ from Kharkiv illustrates the positions of revolutionaries living in a place where war is raging.

2025. 02. 10.

Lukáš Borl

7 <https://antimilitarismus.noblogs.org/>

8 <https://assembly.org.ua/>

(A szövegben hivatkozott kiadvány címlapja /
Cover of the publication referred to in the text)